bereiten. Med. (मिमिते) *sich mischen* oder *gemischt werden.* — Caus. मेदयति *umrühren, mengen, — mit* (Instr.) Âpast. Çr. 13, 9, 6. — Mit ग्रा in ग्रामिंदा. — Mit सम् = Simpl.

2. मिद् s. म्यद्.

मिघ् = मिह् in निमेघमान 1) *sich übergiessend* RV. 2,34,13. — 2) so v. a. *sich berauschend* RV. 8,4,10.

मिङ्गल in der Verbindung तिमिमिङ्गल° Suçr. 1,206,17 fehlerhaft für तिमिङ्गल (तिमितिमिङ्गल°).

मिचिता f. N. pr. eines Flusses. v. l. निश्चिता.

मिच्चक (Eitel, Chin. B.) oder मिच्छक m. N. pr. des 6ten buddh. Patriarchen.

*मिछ्, मिच्छति (उत्क्लेशे, बाधे).

*मिञ्ज्, मिञ्जयति (भाषार्थ oder भासार्थ).

मिञ्जिकामिञ्जिक n. Sg. N. pr. eines aus Rudra's Samen stammenden Paares.

मिणिमणा Adj. *undeutlich durch die Nase sprechend.* Nom. abstr. °त्व n.

1. मिंत् f. *ein aufgerichteter Pfosten, Säule.*

2. मित् Adj. म *zum stummen Buchstaben habend* (eine Wurzel) 236,17.

1. मित s. u. 3. मा.

2. मित s. u. 1. मि.

3. मित m. N. pr. eines Ṛshi im dritten Manvantara VP.² 3,7.

*मितंगम 1) Adj. (f. ग्रा) *gemessenen Schrittes gehend.* — 2) m. *Elephant.* — 3) f. ग्रा *Elephantenkuh.*

मितज्ञु Adj. *wohlgefügte —, feste Kniee habend* und vielleicht auch *das Knie aufstemmend, knieend.*

मितदनिणा Adj. (f. ग्रा) *wofür ein bestimmter Opferlohn besteht* Tândja-Br. 16,1,7.

मितद्रु 1) Adj. *feste Beine habend, gut laufend.* — 2) *m. *das Meer.*

मितधज्ञ m. N. pr. eines Fürsten.

मितप्रकाशिका f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

मितभाषितर् Nom. ag. *wenig sprechend.*

मितभाषिन् 1) Adj. dass. Nom. abstr. °षिता f. Ind. St. 15,351. — 2) f. °षिणी Titel verschiedener Commentare.

मितभुक्त und मितभुज् Adj. *mässig im Essen.*

मितभोजन Adj. *wenig Nahrung zu sich nehmend* Âpast.

मितमति Adj. *beschränkten Verstandes.*

मितंमेध Adj. (f. ग्रा) *von festwurzelnder Kraft.*

मितंपच Adj. (f. ग्रा) 1) *wenig kochend, mässig gross* (Kochgeschirr). — 2) *karg, geizig.*

*मितरावित् Adj. als Erklärung von मरुत्.

*मितरोचिन् Adj. desgl.

*मितवाच् Adj. *wenig redend.*

मितशायिन् Adj. *wenig schlafend.*

मितात्तर 1) Adj. *a) in gebundener Rede abgefasst, metrisch. — b) kurz und bündig* (Rede). — 2) f. ग्रा Titel verschiedener Commentare Opp. Cat. 1.

मिताङ्क Titel eines astron. Tractats.

1. मितार्थ m. *Gemessenes, Wohlerwogenes.* °भाषिन् Adj.

2. मितार्थ Adj. *gemessen —, vorsichtig zu Werke gehend;* m. Bez. einer Art von Abgesandten.

मितार्थक m. = 2. मितार्थ.

मिताशन Adj. *mässig —, wenig essend.*

1. मिताहार m. *mässiges Essen.*

2. मिताहार Adj. *wenig Speise zu sich nehmend.*

1. मिति f. 1) *Maass, Gewicht, Werth.* — 2) *richtige Erkenntniss.*

2. मिंति f. *das Einsenken, Aufrichtung.*

मितोक्ति f. *weniges Reden.*

मित्य etwa *Preis* Râǵat. 7,1417.

मित्र्, मित्रति *sich als Freund benehmen.*

मित्र 1) m. *a) Gefährte, Freund.* — *b)* Name eines Âditja, welcher gewöhnlich mit Varuṇa zusammen angerufen wird. Im Dual auch ohne Hinzufügung von वरुण Bez. beider Götter. — *c) die Sonne.* — *d)* Bez. *des dritten* Muhûrta. — *e)* N. pr. α) eines Marut. — β) eines Sohnes des Vasishṭha und verschiedener anderer Männer VP.². — 2) f. मित्रा N. pr. *a)* einer Apsaras. v. l. चित्रा. — *b)* der Mutter Maitreja's und der Maitreji. — *c)* *der Mutter Çatrughna's. — 3) n. *a) Freundschaft.* — *b) Freund.* In der Politik heisst *der unmittelbar an den benachbarten Fürsten* (der ग्ररि *Feind* heisst) *grenzende Fürst — Freund.* Der auf diesen folgende Fürst heisst ग्ररेर्मित्रम् Kâm. Nîtis. 8,16. Auch auf Planeten übertragen. — *c) Freund,* so v. a. *Ebenbild von* (Gen. Bâlar. 120,1); am Ende eines Comp. *gleichend, ähnlich* (Vikramâñkaṅ. 12, 1. 28). — *d)* = 1) *b).* Wird unter den 10 Feuern genannt MBh. 14,21,4. — *e) eine best. Art zu fechten* Hariv. 3,124,18.

मित्रक m. N. pr. eines Mannes.

मित्रकरण n. *das sich zum Freunde Machen.*

मित्रकर्मन् n. *Freundschaftsdienst, Freundschaft.* °कर्म कर् *Freundschaft schliessen mit* (Instr.) Gaut. 15,12.

मित्रकाम Adj. *sich Freunde wünschend.*

मित्रकार्य n. *die Sache des Freundes, Freundschaftsdienst.*

मित्रकृत् m. N. pr. eines Sohnes des 12ten Manu.

मित्रकृति f. *Freundesdienst* (nach Sâj.). °कृत्येव könnte aber auch als °कृत्य (Absol. *zum Freunde machend*) इव gefasst werden.

मित्रकृत्य n. *die Sache des Freundes, Freundschaftsdienst.*

मित्रकौस्तुभ m. N. pr. eines Mannes.

मित्रक्रु oder °क्रू m. oder f. wohl Bez. *unholder Wesen.*

मित्रगुप्त 1) Adj. *von* Mitra *gehütet.* — 2) m. N. pr. eines Mannes.

मित्रघ्न N. pr. 1) m. *a)* eines Râkshasa. — *b)* eines Sohnes des Divodâsa VP.² 4,147. — 2) f. ग्रा eines Flusses. v. l. चित्रघ्नी.

मित्रजित् m. N. pr. eines Sohnes des Suvarṇa VP. 4,22,3. v. l. ग्रमित्रजित्.

मित्रज्ञ m. N. pr. eines unholden Wesens, welches Opfer bestiehlt.

मित्रता f. 1) *das Verhältniss eines Freundes, Freundschaft.* — 2) *Gleichheit, Aehnlichkeit mit* (im Comp. vorangehend) Vikramâñkaṅ. 2,20.

मित्रतूर्य n. *Sieg der Freunde.*

मित्रत्व n. = मित्रता 1).

मित्रदेव m. N. pr. eines Sohnes des 12ten Manu und eines andern Mannes.

मित्रद्रुक् Adj. (Nom. °ध्रुक्) *der dem Freunde zu schaden sucht, Verräther eines Freundes, treubrüchig* TBr. Kâd. 2,53,19.

मित्रद्रोक् m. *am Freunde geübter Verrath, Bundesbruch.* °द्रोकेण Kathâs. 60,5 fehlerhaft für °द्रोकिणा.

मित्रद्रोकिन् Adj. = मित्रद्रुक्.

*मित्रद्विष् Adj. *den Freund anfeindend, ihm zu schaden suchend.*

मित्रधर्मन् m. N. pr. eines unholden Wesens, welches Opfer bestiehlt.

मित्रधा Adv. *freundlich.*

मित्रधित n., मित्रधिति f. und मित्रधेय n. *Freundschaftsbund.*

मित्रपति m. *Herr der Freunde* oder *der Freundschaft* RV.

मित्रपथादिकुण्डमाहात्म्य n. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 80.

*मित्रपद् n. N. pr. einer Oertlichkeit.

मित्रबाहु m. N. pr. eines Sohnes 1) des 12ten Manu Hariv. 1,7,78. मित्रवाह् v. l. — 2) Kṛshṇa's.

मित्रभ n. 1) *ein befreundetes Gestirn, — astrologisches Haus.* — 2) Mitra's *Mondhaus,* Anurâdhâ.

मित्रभानु m. N. pr. eines Fürsten.

मित्रभाव m. *das Verhältniss eines Freundes, Freundschaft.*